ष्यति ॥ यदाभाग्यंभवेद्दूरिभवतोदर्शनंतदा ॥ ४२ ॥ नारदउवाच कासित्वंकाविमौचेमानार्यःकाःपद्मलो
चनाः ॥ वदद्देविसविस्तारंस्वस्यदुःखस्यकारणम् ॥ ४३ ॥ बालोवाच अहंभक्तिरितिख्याताइमौ
मेतनयौमतौ ॥ ज्ञानवैराग्यनामानौकालयोगेनजर्जरौ ॥ ४४ ॥ गंगाद्याःसरितश्चेमामत्सेवार्थंसमागताः ॥ तथा
ऽपिनचमेश्रेयःसेवितायाःसुरैरपि ॥ ४५ ॥ इदानींशृणुमद्वार्त्तांसचिंतस्त्वंतपोधन ॥ वार्त्तामेविततांऽप्यस्तितांश्रु
त्वासुखमावह ॥ ४६ ॥ उत्पन्नाद्रविडेसाऽहंवृद्धिंकर्नाटकेगता ॥ क्वचित्क्वचिन्महाराष्ट्रेगुर्जरेजीर्णतांगता ॥ ४७ ॥
तत्रघोरकलेर्योगात्पाखंडैःखंडितांगका ॥ दुर्बलाऽहंचिरंजातापुत्राभ्यांसहमंदताम् ॥ ४८ ॥ वृंदावनंपुनःप्राप्यनवी
नेवसुरूपिणी ॥ जाताऽहंयुवतीसम्यक्प्रेष्ठरूपातुसांप्रतम् ॥ ४९ ॥ इमौतुशयितावत्रसुतौमेक्लिश्यतःश्रमात् ॥ इदं
स्थानंपरित्यज्यविदेशंगम्यतेमया ॥ ५० ॥ जरठत्वंसमायातौतेनदुःखेनदुःखिता ॥ साऽहंतुतरुणीकस्मात्सुतौवृद्धा
विमौकुतः ॥ ५१ ॥ त्रयाणांसहचारित्वाद्वैपरीत्यंकुतःस्थितम् ॥ घटतेजरठामातातरुणौतनयाविति ॥ ५२ ॥ अतः
शोचामिचात्मानंविस्मयाविष्टमानसा ॥ वदयोगनिधेधीमन्कारणंचात्रकिंभवेत् ॥ ५३ ॥ नारदउवाच ज्ञा
नेनात्मनिपश्यामिसर्वमेतत्तवानघे ॥ नविषादस्त्वयाकार्योहरिःशंतेकरिष्यति ॥ ५४ ॥ सूतउवाच क्षणमा
त्रेणतज्ज्ञात्वावाक्यमूचेमुनीश्वरः ॥ नारदउवाच शृणुष्वावहितावालेयुगोऽयंदारुणःकलिः ॥ ५५ ॥ तेनलुप्तः
सदाचारोयोगमार्गस्तपांसिच ॥ जनाअघासुरायंतेशाठ्यदुःकर्मकारिणः ॥ ५६ ॥ इहसंतोविषीदंतिप्रहृष्यंतिह्य
साधवः ॥ धत्तेधैर्यंतुयोधीमान्सधीरःपंडितोऽथवा ॥ ५७ ॥ अस्पृश्यानवलोक्येयंशेषभारकरीधरा ॥ वर्षेवर्षेक्रमा
ज्जातामंगलंनापिदृश्यते ॥ ५८ ॥ नत्वामपिसुतैःसाकंकोऽपिपश्यतिसांप्रतम् ॥ उपेक्षितानुरागांधैर्जर्जरत्वेन
संस्थिता ॥ ५९ ॥ वृंदावनस्यसंयोगात्पुनस्त्वंतरुणीनवा ॥ धन्यंवृंदावनंतेनभक्तिर्नृत्यतियत्रच ॥ ६० ॥ अत्रेमौ
ग्राहकाभावान्नजरामपिमुंचतः ॥ किंचिदात्मसुखेनेहप्रसुप्तिर्मन्यतेऽनयोः ॥ ६१ ॥ श्रीभक्तिरुवाच कथंपरी
क्षिताराज्ञास्थापितोह्यशुचिःकलिः ॥ प्रवृत्तेतुकलौसर्वसारःकुत्रगतोमहान् ॥ ६२ ॥ करुणापरेणहरिणाप्यधर्मः